

man end vender og dreier det, maa det føre til, at Veilighedernes Antal formindskes. Søvrigt tror jeg, at det er lidt urimeligt at gjøre saa stort et Nummer af den Ting. Man skulde efter Ytringer, der ere faldne, tro, at Kjøbenhavn er en særlig usund By. Naturligvis ville vi alle ønske, at den kunde blive den sundeste By i Verden, i alt Fald langt sundere, end den er, men sammenlignes den med andre europæiske Byer, tvivler jeg paa, at Kjøbenhavn kan siges at være mere usund end de andre, eller at den er usundere, end en stor By overhovedet altid maa og vil være.

Naar man dernæst foreslaar Opførelsen af Bygninger til Vask- og Badeanstalter, Stoler osv., saa lyder det jo overmaade højt. Enhver af os vil overmaade gjerne, at saadanne Anstalter skulle bygges til Fordel for Arbejderne, men mig forekommer det noget underligt just at opføre dem i Kvarterer, hvor man river Bygninger ned, thi hvad man saa end siger, vil Folgen af, at der rives Bygninger ned, blive den, at Arbejderne komme bort fra de Kvarterer, hvor de hidtil have været, ud i Yderkanter, og det er da urimeligt at opføre saadanne Anstalter til Brug for Arbejderne paa Steder, hvor man kan være vis paa, at de ikke komme til at bo. Lad mig nu ogsaa gaa ud fra, at man opfører Arbejderboliger paa de paagjældende Steder i Kjøbenhavn, saa kan man dog være vis paa, at det vil gaa som i andre Byer, at der aldrig vil komme til at bo Arbejdere i disse Boliger, thi de maa nødvendig blive dyrere, for dyre for Arbejderne, om man ogsaa vil sige, at der kun indrettes Veiligheder for Arbejdere med 2 Værelser og Kjøkken, saa er der dog Intet i Veien for, at flere smaa Veiligheder slaas sammen til en større — det vil utvivlsomt ske, ligesom det er sket andre Steder — og saa blive Arbejderne mere og mere fordrevne fra de Steder, hvor de nu ere. Efter vor Mening er Lovforslaget bygget paa et temmelig løst Grundlag. Man maa betænke, at Ingen aner det Mindste om, hvorvidt Kjøbenhavns Kommune overhovedet ønsker et Laan. Efter Udtalelser, der tidligere ere faldne i Folkethinget, maa man snarere komme til den Formodning, at Kjøbenhavns Kommune aabent og bestemt vil sige Nei, dersom der

tilbydes den et Laan som det, her er Tale om, og saa, skal jeg i Parenthes bemærke, vil det være mindre lysteligt for Regering og Rigsdag at have vedtaget en saadan Lov, naar det Gele ender med, at Kommunerne, naar de spørges, om de ville benytte den, sige Nei Tak! Saa vidt jeg veed, er der ikke sket den ringeste Undersøgelse af, hvor vidt der er Trang til Omregulering, og lige saa lidt er der foretaget nogen Undersøgelse af, hvor det egentlig vil være rettest at foretage en Omregulering. Der har kun paa det Løse været Tale om en Omregulering i Kjøbenhavn og om Opførelse af Arbejderboliger, men jeg tilstaar, at for mig har det en vis Banfælsighed at faae fuld Tro paa, at man mener det helt alvorligt med dette Lovforslag. Det forekommer mig, at det oprindelig er kommet frem saaledes, at nogle Folkethingsmænd ved at vandre om i Kjøbenhavns Gader have set, at der findes nogle daarlige Kvarterer, og have ment, at det kunde være godt, at de bleve ombyggede. De have da fundet, at gennem privat Initiativ eller fra Kommunens Side kunde det ikke ske, og ere saa komne til den Tanke, at den eneste Vej, ad hvilken det kunde ske, var, at Staten tog det i sin Haand. Saa forelægge de et Lovforslag, som vedtages af Folkethinget, og derved er der da vist Offerberedvillighed og Venlighed fra Bedkommendes Side overfor Arbejderne, men jeg har en Følelse af, at om ogsaa de Bedkommende have et Ønske derom, har dog Ingen af dem troet paa, at dette Lovforslag i Grunden kan blive til Lov. Sigesalidit har jeg oprigtig talt tænkt mig, at man i Landsthinget kunde tro, at det vilde blive til Lov. Man har, da det havnede her, ikke villet vise sig mindre venlig overfor Lovforslaget end de oprindelige Forslagsstillere og har derfor optaget Lovforslaget, forandret noget paa det og derigennem vist den Offerberedvillighed, man kunde ønske. Naar den ærede Ordfører omtalte de forskjellige Ting, man agtede at udføre gennem denne Lov — man maa erindre, at der er Tale om 3 — 4 Millioner, og at det, der er Tale om, er at omregulere ikke alene Kjøbenhavn, men ogsaa Kjøbstæderne — tilstaar jeg, at det næsten har gjort mig godt i denne Tid, da man lever mest mellem Skeptikere, at høre Ud-